

- Przeniesienie z Biura Łącznikowego Parlamentu Europejskiego w Berlinie do biura w Luksemburgu nie jest poparte interesem służby.
5. Zarzut piąty dotyczący nieskorzystanie z zakresu uznania
- Pozwany nie uznaje swojego zakresu uznania i z tego powodu z niego nie korzysta.
6. Zarzut szósty dotyczący ochrony uzasadnionych oczekiwań
- Od powołania skarżącej w 2001 r. do wydania w 2018 r. decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego w sprawie mobilności obowiązywała zasada, że urzędnicy na stanowiskach asystenckich tacy jak skarżąca nie podlegali mobilności. Zasada ta obowiązywała od czasów decyzji w sprawie mobilności wydanej w 1998 r. i była potwierdzana w decyzjach Prezydium Parlamentu Europejskiego w sprawie mobilności z lat 2002 i 2004.
 - Uzasadnione oczekiwania skarżącej co do dalszego wyłączenia z obowiązku mobilności były chronione. Zmiana obowiązujących zasad wymaga zatem odpowiedniego uregulowania przejściowego i ustanowienia stosownych odstępstw. Przewidziany trzyletni okres przejściowy nie jest właściwy, ponieważ nie chroni rodziny skarżącej przed rozdzieleniem. Brakuje odstępstwa dla sytuacji skarżącej.
7. Zarzut siódmy dotyczący prekluzji
- Pozwany utracił możliwość wydania skarżącej polecenia skutkującego zmianą miejsca zatrudnienia, ponieważ sam, wielokrotnie zwalniając urzędników na stanowiskach asystenckich z zastosowania zasady mobilności, wywołał u skarżącej wrażenie, że nie musiała się liczyć ze zmianą miejsca zatrudnienia.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2020 r. – Bigben Connected/EUIPO – Forsee Power (FORCE POWER)

(Sprawa T-478/20)

(2020/C 304/25)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bigben Connected (Fretin, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Chaminade)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Forsee Power (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy FORCE POWER – zgłoszenie nr 16 541 377

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie R 2184/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym postępowań przed Wydziałem Sprzeciwów i przed Izłą Odwoławczą,

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2020 r. – Eurobolt i in. / Komisja

(Sprawa T-479/20)

(2020/C 304/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eurobolt BV (‘s-Heerenberg, Niderlandy), Fabory Nederland BV (Tilburg, Niderlandy), ASF Fischer BV (Lelystad, Niderlandy), Stafa Group BV (Maarheeze, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci S. De Knop, B. Natens i A. Willems)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/611 z dnia 30 kwietnia 2020 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji⁽¹⁾; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że poprzez retroaktywne „naprawienie” naruszenia istotnego wymogu proceduralnego rozporządzenie (UE) 2020/611 narusza art. 266 i 264 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zasadę skutecznej ochrony sądowej.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że ze względu na brak ważnej podstawy prawnej rozporządzenie (UE) 2020/611 narusza art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009⁽²⁾, art. 5 ust. 1 i 2 traktatu o Unii Europejskiej (zwanego dalej „TUE”) oraz zasadę dobrej administracji.